

CÍL URČUJE CESTU

MARTIN K.

(Konference v Kraskově, srpen 2004)

Otče, prosíme Tě, abys nám zjevil svoji mysl. Prosím Tě, abys nás z roviny, na které se nacházíme, pozdvihl o rovinu výš. Abychom dokázali vidět Tvůj záměr. Hospodine, Ty jsi Bůh, který nezná čas. Ty, Pane, nejsi omezen časem a Tvoje myšlení se nepohybuje v čase. A tak Tě prosím, abys nás pozdvihl mimo čas. Prosím Tě, Pane, abychom dokázali vystoupit z okamžiku, ve kterém se nacházíme. Abychom dokázali vystoupit, Hospodine, z minulé půlhodiny a budoucí půlhodiny. Abychom se dokázali na svůj život, Pane, dívat jinak než na plán nejbližšího roku. Halelujah. Tak Ti, Hospodine, předkládáme tento čas. Dáváme Ti plné právo a plnou svobodu, nechť je Tvé jméno vyvýšeno nad každé jméno. Ve jménu Ježíše Krista svazujeme jakéhokoliv ducha, který by přišel, aby nás zbrzdil od slyšení Tebe. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Každý stavitel, než začne stavět, udělá plán. Možná je někomu z vás tato fráze povědomá. Je to téměř citát ze „Stánku“. Amen.

Je důležité si uvědomit, že Bůh má svůj záměr. Pokud my jako lidé máme záměr a všechno, co v dané věci děláme, podřizujeme tomuto záměru, tak stejným způsobem i Bůh činí všechno podle svého záměru. A poměřuje všechno svým záměrem. Důležitost věcí se měří tím, jak naplňují Jeho záměr. Celé teologie, celé generace minuly Boží záměr. Snažily se vykládat Boží zákony, Boží přikázání mimo Boží záměr. A nikdy nebyly schopny dojít správného výkladu.

Pokud stavím dům a zadám svým zedníkům nějaký kus práce, a oni nechápou, k čemu to má sloužit, tak se můžou splést a pracovat úplně jiným směrem. Proto je pro nás důležité, abychom znali Boží záměr a Boží cíl. Amen? Amen.

Bůh do svého Slova vložil několik obrazů, několik plánů. Tak jako já, když stavím dům, mám několik obrazů na různých úrovních.

Nejdřív mám celý záměr ve své mysli. Mám záměr, k čemu chci, aby dům sloužil. Je několik věcí, které chci, aby můj dům splňoval, a mám v hlavě představu, co od svého domu očekávám. Když hovořím s různými lidmi, musím použít různý způsob, jak jim svoji představu předat.

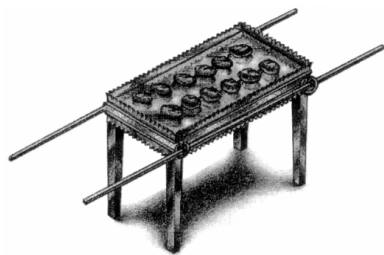
Když hovořím s otcem mé ženy, který nám náš dům kreslí, tak mu musím říct, kolik metrů má na šířku, musím říct, jakým způsobem chci vyřešit plyn, musím říct, kde bude stát sporák a jaký objem bude mít topení a kdovíco. Když mluvím s lidmi z elektrárny, tak jim musím říct, kolik kilowattů budu měsíčně nebo ročně odebírat a musím jim nakreslit plán, jak mám elektřinu zavedenou, kde se bude zapínat, kde jsou pojistky. Když mluvím se svou ženou, tak jí musím říct, kolik bude umyvadel a jakou barvu bude mít která místnost. Ale pořád mluvím o jednom domě a všechny ty informace vedou k jednomu záměru – chci bydlet.

Každou věc, která se v mém domě bude, bych měl být schopen vysvětlit. Měl bych být schopen vysvětlit, k čemu bude sloužit a jak bude naplňovat prvotní záměr. Halelujah.

Jeden z obrazů, který nám Bůh dal, je obraz stánku.

Kdo z vás už někdy skládal puzzle? Amen? Nevím, jakou metodu máte vy, ale já jsem si vždycky našel nejdřív čtyři rohy. Vždycky jsem si našel čtyři rohy a pak jsem si ze všech těch „puclíků“ vybral kraje. Z nich jsem udělal rámeček a věděl jsem, že všechny „puclíky“ musí zapadnout do tohoto rámce. Žádný „puclík“ nemůže být mimo ten rámeček. A tak všechno, co se děje, musí zapadnout do Božího rámce, do Jeho záměru.

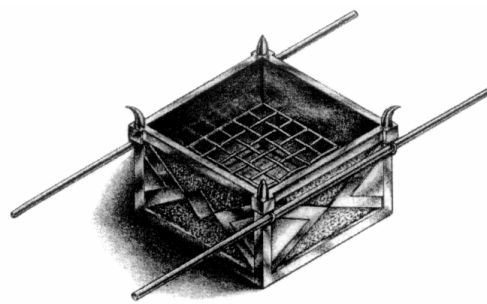
Bůh nám dal obraz stánku. Co víme o stánku? Víme, že stánek má vnější nádvoří, víme, že má svatyni, víme, že má svatyni svatých. Víme, že má nábytky, a víme, co ty nábytky znamenají. Víme, že desky i sloupky jsou ze dřeva, víme, že jedny sloupky jsou pokryty bronzem, a víme, že desky jsou pokryty zlatem. Amen? K čemu to je dobré? K čemu je dobrá všechna ta znalost? Protože Bůh nám zjevuje svůj záměr. Kde se nachází ten záměr? Ten záměr se nachází ve svatyni svatých.

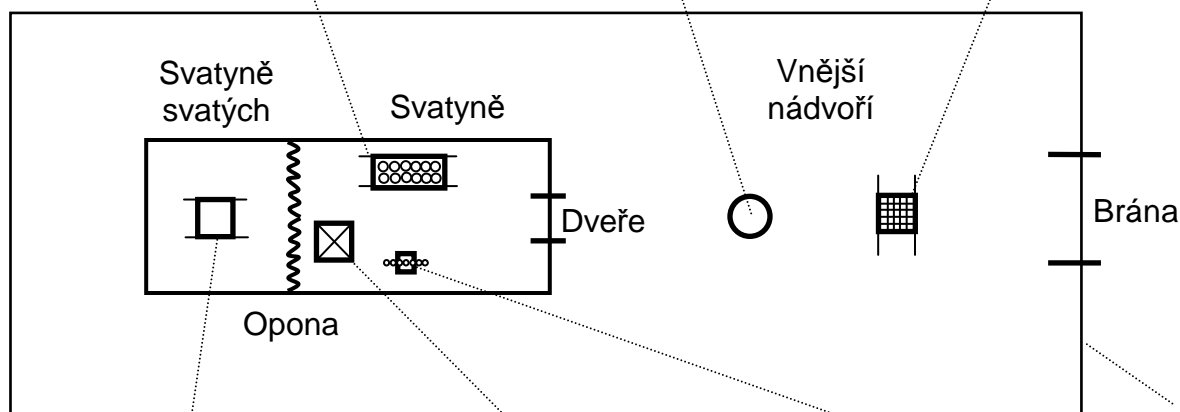
Stůl s předloženými chleby

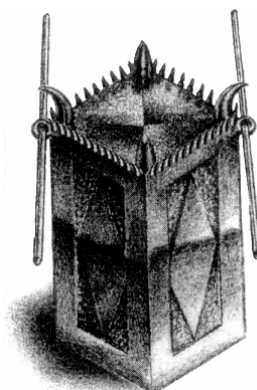
Měděné umyvadlo

Měděný oltář

Archa smlouvy = cíl

Zlatý oltář

Stojan na lampy

Ohrada vnějšího nádvoří

Proč dal Bůh stánek? Kdo ví, proč dal Bůh stánek? Aby se mohl setkávat s člověkem. Amen. Bůh řekl: „Postav stánek, abych se mohl setkávat s člověkem.“ To znamená, že Bůh musel najít způsob, kde se s člověkem může setkat. Boží záměr je potkat se s člověkem. Boží záměr není, abychom měli oběti, abychom měli tradice, rutiny, abychom měli nábytek, oběti a chléb, ale Boží záměr je, aby se s námi mohl setkat. Kdyby kněz prošel celým stánkem a na konci se nesetkal s Bohem, tak je to celé k ničemu. Amen? Nemá to žádný význam. A tak když kněz procházel stánkem, nastalo velké očekávání, jestli udělal všechno správně a jestli se „kvalifikoval“ na to, aby Bůh přišel. Jestli ta oběť, jestli ta vůně

byla Bohu příjemná, aby sestoupil. A Bůh sestoupil a potkal se s Izraelem. Amen?

Stejným způsobem se snažíme chodit i my. Snažíme se jít velmi opatrně, tak abychom se na konci té naší chůze byli schopni potkat s Bohem. Amen?

Bůh má svůj záměr od počátku. Pojďme se podívat do Genesis. Pokud mluvíme o počátku, je potřeba číst v Genesis. Jsme v Genesis v 1. kapitole, verš 26: „*Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.*“ A pojďme se podívat do 5. kapitoly Genesis, verš 1: „*Tato jest kniha rodů Adamových. V ten den, v kterémž stvořil Bůh člověka, ku podobenství Božímu učinil ho.*“ Bůh řekl: „Stvořím člověka ke svému obrazu a ke svému podobenství“. Musíme rozumět tomu, že Boží slovo je dokonalé. Bůh musel sám sebe vměstnat mezi desky Bible. Bůh neplýtvá slovy. A Bůh se nemýlí. Bohu nejde o poetiku nebo o to, aby to dobře vypadalo. Takže když Bůh říká, že měl záměr stvořit nás k podobenství a k obrazu, tak to jsou dvě věci, které mají různý význam. Potom v 27. verši 1. kapitoly se píše, že nás Bůh stvořil podle svého obrazu. To znamená, že nám zjevuje, že část svého záměru v té chvíli ještě nenaplnil.

Bůh stvořil člověka a na začátku, když byla stvořena zvířata, je Adam pojmenoval. Viděl, že mu chybí partner, že mu chybí pomoc, která by mu byla rovna. Věřím, že měl obecenství se zvířaty. Věřím, že v určité míře se mohl se zvířaty sdílet.

Možná máte někdo psa nebo nějaké zvíře a víte, že do jisté míry s ním můžete mít určitý druh přátelství. Ale jako kdyby Adam nenalezl míru, která by mu byla rovna. Jako kdyby nenašel rovinu, na které by se mohl v plnosti sdílet. Přemýšleli jste někdy o tom, proč to Bůh udělal v takovémto pořadí?¹ Bůh měl dost Ducha a mohl stejným způsobem stvořit Adama i Evu, kteří potom mohli zvířata pojmenovat spolu. Ale

---

¹ Malachiáš 2:15 – „Zdaliž neučinil jedno, ačkoliv ještě více ducha měl? Proč pak jedno? Aby hledali semene Božího. Protož ostříhejte ducha svého, a manželce mladosti své nečiňte nevěrně.“

Bůh chtěl Adamovi ukázat potřebu. Potřebu, kterou Adam měl. A protože Adam je stvořený k Božímu obrazu, tak to znamená, že i Bůh má stejnou potřebu. Adam viděl, že mu nebyla nalezena pomoc, která by mu byla rovna. Že mu chybělo něco nebo někdo k tomu, aby „to“ dokázalo reagovat na jeho lásku. A stejným způsobem chtěl Bůh od počátku stvořit někoho, kdo by byl roven Jemu.

Myslím, že v tradiční církvi bych v tuhle chvíli skončil. Amen? Myslím, že by si pro mě přišli a řekli: „To je hereze už od začátku, když říkáš, že máme být rovni Bohu.“ Ale vidím, že ještě nikdo nepřišel, takže pokračuji. ☺

Bůh nám nikdy nezamýšlel dát božskost tak, jako ji má On. Nikdy nebudeme rovni Bohu v tom smyslu, že bychom byli stvořitelé sami sebe, že bychom Mu říkali, co má dělat. Ale Bůh nás chce učinit tak, abychom byli schopni sdílet s Ním na všech rovinách Jeho záměr. Bůh nás chce povýšit a nazvat nás přáteli. Amen. Jako my máme potřebu, tak i Bůh má potřebu. **Bůh má obrovskou potřebu mít lidi, a to lidi, kteří jsou, a to je na tom nejdůležitější, schopni, nebo uschopnění, chodit s Bohem a mluvit s Bohem na té rovině, kde je Bůh.** Halelujah.

To je záměr, který veškeré náboženství, včetně tradičního křesťanství, mívá. Náboženství odděluje Boha od člověka. Říká, že Bůh je tam někde nahoře, že je svatý, vyvýšený, že Jeho mysl je nevystižitelná. Že člověk je malý, nízký, hříšný, omezený časem a jeho mysl je omezená. A že byl stvořen k tomu, aby zachovával Boží zákony. Amen?

Ale to není pravda. Protože Bůh se rozhodl pro svoji potřebu sestoupit k člověku a vyzdvihnout ho výše – k sobě. A protože jsme byli stvořeni k obrazu, tak všechno, co děláme, děláme proto, že to dělá Bůh. Na té přirozené rovině. Pokud umíme dýchat, tak je to proto, že Bůh dýchá. Pokud máme ruce, tak i Bůh má ruce. Pokud máme silnou pravici, je to proto, že Bůh má silnou pravici. Pokud máme nohy, tak je to proto, že Bůh má nohy. A v přirozeném je to obraz, abychom rozuměli duchovnímu.

Chtěli byste mít partnera, který nemá, řekněme, třeba nohy? Teď mi neporozumějte špatně. Pokud by byl váš záměr projít se s ním, chtěli byste ho uschopnit, aby s vámi mohl chodit. Chtěli byste, aby měl oči,

aby s vámi mohl vidět. Chtěli byste, aby měl mysl, aby se s vámi mohl sdílet, abyste spolu mohli plynout. A proto nám Bůh dal na té přirozené rovině stejnou „výbavu“, jakou má On.

Nicméně vidíme, že Bůh měl dvojí záměr. Záměr na dvou rovinách. Pokud se chcete zeptat, jak vypadá Bůh, tak bych vám mohl popsat člověka. Řekl bych: Člověk je duch, duše, tělo, má oči, má nos, ruce, nohy, chodí, dýchá, přemýšlí, teče v něm krev. Bůh však má záměr, abych mohl v PLNÉ míře říct: „Jestli chcete vidět Boha, podívejte se na mě.“ Amen? To je to, co řekl Ježíš Filipovi, když se ho ptali a říkali: „Ukaž nám Otce!“² A On říkal: „Tři roky s vámi chodím a ještě jste to nepochopili? Pokud chcete vidět Otce, podívejte se na mě. Miluji jako Otec, odpouštím jako Otec, myslím jako Otec, spasím jako Otec, hněvám se jako Otec.“ Amen? Věříte, že Bůh se hněvá? Amen? Do chrámu Bůh nepřišel a neřekl: „S dovolením ..., prosím vás ..., mohli byste si ty penízky odnést z toho chrámu ...?“ Bůh přišel s bičem, protože viděl, že takový je Jeho Otec.

Ježíš Kristus je jeden z „výkresů“. Když jsem mluvil o domě, tak je jedním z „náčrtů“ toho domu. Tak jako stánek je nákres, který má různé kóty a čísla, tak Ježíš (Kristus) je obrázek, na kterém vidíte barevná okna a vidíte, jak bude vypadat výsledné dílo. Bůh má záměr mít na konci Syny. Mít lid, který bude s Bohem chodit – a nebude to jeden člověk.

To je náš rámeček pro puzzle. Amen? Všechno ostatní zapadá do tohoto rámce. Takže u všeho, co je kázáno, u všeho, co se mluví, je potřeba hledat, jak to naplňuje Boží záměr. Halelujah.

Pojďme se podívat na několik obrazů. Amen. Ještě chci říct jednu věc, kterou jsem možná pominul a kterou mám teď na mysli. Pokud děláte nějaké dílo, nějaký projekt, tak si nejdříve stanovíte cíl. Je to tak? Nezačnete stavět před tím, než máte celý dům „hotový“. Amen? Celý dům máte v hlavě.

Když stavěl dům můj bratr, tak si z papíru vystříhal a „stvořil“ maketu a řekl: „Tohle bude můj dům.“ To byl začátek jeho stavby. A tak

---

² Jan 14:8-9 – „Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dosti' jest nám. Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce?“

Bůh, protože my děláme věci podle Něj, uvažuje stejně. Bůh se podíval na konec a řekl: „Co musím udělat pro to, aby se naplnil můj cíl?“ Víte, je to banální myšlenka. Je to banální myšlenka, nicméně jí ve svém životě pohrdáme. Víte, o čem mluvím? Nepřemýšlejte o tom, co budete dělat zítra, nepřemýšlejte o tom, kam půjdete a co uděláte, kolik budete mít dětí a jaký postavíte dům, dokud jste si nevytýčili pro svůj život konečný záměr. Amen? Děláme se svým životem horší věci než se svými domy! Nebyli bychom takoví blázni, že bychom stavěli dům, aniž bychom věděli, jak má vypadat na konci. Že bychom začali stavět a řekli si: „Teď tady postavím zeď 10 metrů tímhle směrem. A hmmm..., není to špatné, je to z cihel. U souseda jsem viděl, jak to má z kamení, tak zkusím postavit kolmo na to 10 metrů z kamene.“

Co myslíte, k čemu byste dospěli? Zmatek, chaos, žádný užitek. Žádný záměr. Proč však, když se tomuhle smějeme, proč takhle nakládáme se svým životem? Říkáme si: „No tak teďka půjdu tady na tu školu.... Ještě nevím, co budu dělat potom, ale teď chci jít na tuhle školu. A možná bych mohl... Co třeba tahle holka, je docela pěkná, s touhle holkou budu teď chodit. Nevím, co bude potom, pak můžu chodit zase s jinou holkou... Nevím, co budu dělat o víkend, možná bych mohl jet na výlet anebo bych mohl jít do sboru.“ A život se ubírá bez záměru. Co očekáváme? Co očekáváme od našeho života, se kterým takhle nakládáme? Amen? Můžete říct amen? Halelujah.

To zjevení, které nám Bůh dává, by mělo proměnit náš život. Věřím, že proto jsme tady. Pevně doufám, že jste si neřekli: „Pojedu třeba na konferenci.“ Ale že jste tady, protože sledujete větší záměr. Když zmáčknu knoflík televize, tak se musím zeptat, jakým způsobem to naplňuje můj záměr. Když hledám partnera, pokud bychom vůbec měli partnera hledat, tak si musím říct, jak naplní ten záměr. Amen? Pokud nerozumím, jakým způsobem má partner přispět do naplnění mého cíle, tak nepotřebuji partnera. Všechno bych měl podřídit tomu konečnému cíli. Každé rozhodnutí by mělo být zváženo tím cílem. Vezmu si mapu a řeknu: Tohle je můj cíl. A na každé křižovatce si říkám, která z cest vede, nebo nevede k tomu cíli.

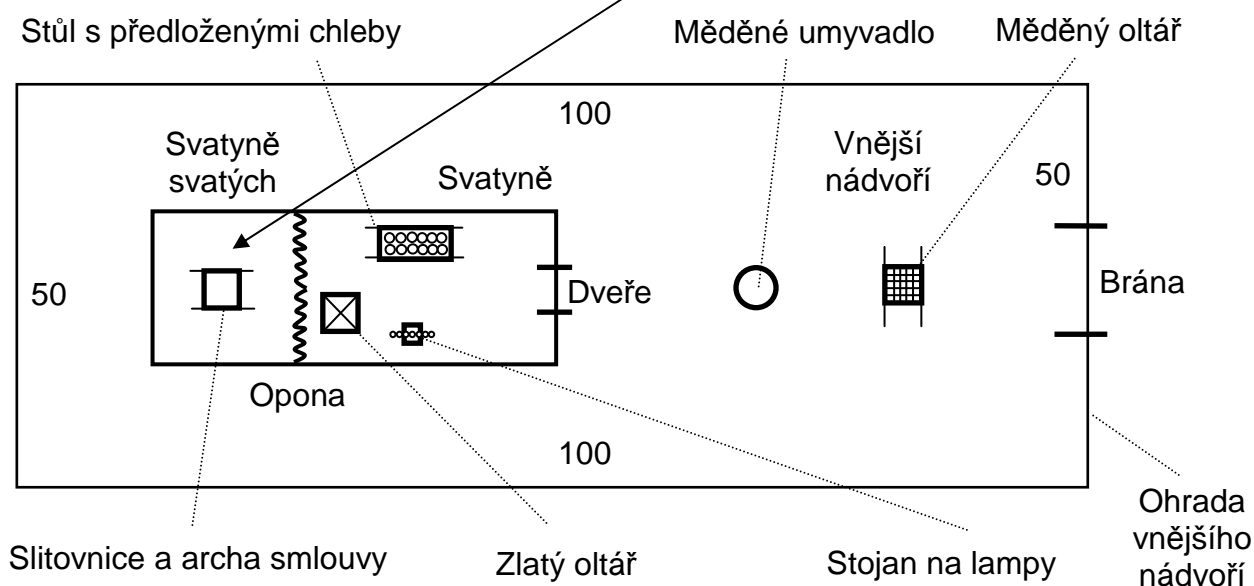
To je jedno z největších zjevení, které nám Bůh, zvláště mladým lidem, dal. Takže pojďme se nejdřív shodnout na tom záměru a pak už se

pojďme podívat, které cesty k němu vedou. Ten záměr je, že Bůh chce, abych byl Božím synem, který bude mít stejnou mysl jako Bůh, který bude mít stejnou kapacitu lásky, který bude mít stejné touhy, stejnou vůli, stejné city. Bůh chce, aby slova, která mluvím, byla Jeho slova. Když se zvedne On, abych se zvedl já. Aby se se mnou mohl sdílet o své srdce. Abych byl schopný rozumět a abych byl schopný Mu to vrátit. Abych byl schopný být tím pohnut a abych byl schopný podle toho jednat. To je můj životní plán. Amen? Tohle je můj záměr, který mám v mysli. To je ten můj dům.

Teď vás poprosím, jenom ať vím, jestli můžu jít dál, jestli můžete říct amen, kdo se dokážete připodobnit a ztotožnit s tímhle plánem. Amen? Halelujah. Takže to je důvod, proč jste tady, předpokládám. To je důvod. To, že sedíte v tuhle chvíli tady, a nesedíte u rybníka, je proto, že věříte, že to, že tady sedíte, vás vede k naplnění záměru.

Víte, Jozue řekl lidu: „Řekněte, jestli chcete následovat Hospodina.“ A lid řekl: „Ano, budeme.“ On jim na to řekl: „Svědčíte sami proti sobě.“ Takže teď jste řekli, že všechno, co děláte, děláte proto, abyste naplnili záměr, ke kterému jste zvedli ruku. V tuhle chvíli jste dopustili Božímu Duchu, aby za vámi chodil a připomínal vám tenhle slib a řekl: „Co teď činíš, nebo ses rozhodl činit, tě odvádí od záměru, který sis položil.“ Halelujah. Bůh nám dal nejen cíl, ale zjevuje nám i cestu.

Pojďme se nejprve podívat na stánek. Tady je náš cíl.

Cíl ve stánku je dojít do svatyně svatých. A ve svatyni svatých se potkat s Bohem. Kněz vzal oběť a pronesl ji od začátku až do svatyně svatých. Kroky, které musel projít, představují různé nábytky.

Nezáleží na tom, co si o té cestě myslíme. Rozhodujeme jedinečně o tom, kam chceme dojít. A pokud jsme řekli, že do svatyně svatých, tak cesta je daná. Víte, lidé říkají, že je mnoho cest k jednomu cíli. Ve světě je takové rčení, které říká, že všechny cesty vedou do Říma. To je pravda, kromě jedné. Amen? Halelujah. Takže pokud chcete dojít do svatyně svatých, když použijí tenhle obraz, řeknu vám, čím musíte projít. A prosím, nevzpouzejte se a nehledejte jinou cestu. Pokud totiž chcete jít jinou cestou, tak dojdete jinam. Pokud jste se rozhodli, je vám jedno, jakou cestou budete muset jít, hlavně že dojdete do cíle. Amen? Amen.

Takže cesta vede takto: Nejdřív máte ohradu vnějšího nádvoří. Ta je složená ze sloupků. Sloupky jsou dřevěné a jsou pokryté bronzem. To znamená, že se mluví o lidech. Jsou to lidé, kdo tvoří rozhraní. Jsou to lidé, kteří zvěstují evangelium, dobrou zprávu, nevěřícímu světu. Stánek jako takový je ohraničen lidmi. A to, že jsou pokryti bronzem, zapuštění do bronzových patek, je proto, že bronz symbolizuje vykoupení nebo soud. Mezi sloupky bylo nataženo lněné plátno, a jestli se nepletu, tak to lněné plátno bylo přidržováno stříbrnými háčky. Amen? Je to tak? Bílé lněné plátno mluví o spravedlnosti. Mluví to o tom, že celý Boží záměr je přikryt spravedlností. A spravedlnost je připojena skrze vykoupení. To znamená, že je přidržena. Amen? Záměr nemá svoji vlastní spravedlnost. Je to Boží vykoupení, které drží na Božím záměru spravedlnost.

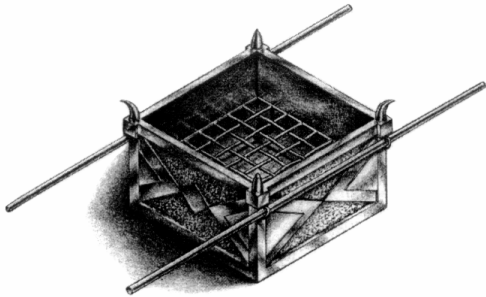
Dále: na vnějším nádvoří se nenachází žádné zlato. Není tady žádné zlato. To znamená, že člověk se na vnějším nádvoří zatím nepotkává s Božím charakterem. Náš vstup do spasení neznamená, že přicházíme proto, že jsme dobří. Nečekáme, až budeme dobří, abychom vstoupili do Božího záměru. Jediné, co na vnějším nádvoří vidíme, je soud. Doleva, doprava. Život, smrt. Pokud nebudete činit pokání, zahynete ve věčném ohni.³ Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, a kdo

---

³ Mat 25:41 – „Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho.“

v Něho věří, nezahyne, ale bude mít život věčný.⁴ Amen. Takže procházíme, není jiná možnost dojít do svatyně svatých, než projít spasením. A první místo, které nacházíme, je smrt.

Měděný oltář. Nezkoušejte najít jinou cestu. Není. Před chvílí jste říkali, že vám je jedno, jakou cestou půjdete, hlavně dojít do cíle. Musíte projít kolem smrti. Musíte zemřít. Bůh si nechce vzít nic z toho, co považujete za vzácné. Amen? Bůh nemá potřebu.

Pokud jste spaseni, jste například metalový zpěvák a umíte přivést davy na koncert, myslíte si, že přijdete a řeknete: „Bože, to je můj dar. Já teď budu zpívat křesťanský metal a budu přivádět zástupy ke Kristu.“ Bůh říká: „Smrt!“ Smrt. Amen? Bůh říká, že nemá zájem. Pokud máte velké jméno, Bůh nemá zájem. Halelujah. Kdo myslíte, že byl v generaci faraóna nejvyšší na světě. Faraón. Dneska by to mohl být možná americký prezident nebo šéf OSN, ale tehdy to byl faraón. Byl považován za nejmocnějšího muže na světě. Mojžíš byl synem faraónovy dcery. A my bychom si mysleli, že to je to, co potřebujeme použít. Bůh ho však nemohl použít, tak jak byl. Musel ho vzít a vytrhnout ho. Kolik mu bylo roků? Čtyřicet. Byl to dospělý zralý muž. Měl veškeré egyptské vzdělání. Měl přístup ke všemu. Znal všechno. Měl perfektní rétoriku, znal matematiku, politiku. Dokázal řídit stavby, národy, komunikovat. A Bůh ho z toho na čtyřicet let vytáhl. Vytáhl ho pást ovce. Smrt. Smrt. Smrt. Bůh nepotřebuje, aby se naše vlastní věci míchaly s Božími. Až Mojžíš vyznává: „Proč posíláš mě? Já ani neumím mluvit.“ Jeho slovník se zmenšil na „bééé“. Amen? Bůh musel Mojžíše snížit, aby ho mohl použít.

Pokud jste si mysleli, že vás Bůh použije, protože jste velicí, tak to je špatně. Bronzový oltář je místem, kde je smrt. Přicházíme tam nazí. Amen? Přicházíme nazí a nic nemáme. Jediné, co máme, je strach ze smrti. A Bůh nás přivádí násilím a přivazuje nás k měděnému oltáři. Tady teče krev. Halelujah. Tady končí naše jméno. Už ne princ egyptský.

---

⁴ Jan 3:16 – „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“

Haleluja. Už to nebyl princ egyptský, ale pastýř madianský. Amen? Halelujah.

Pak procházíme stánkem dál – pokud chceme dojít, a přicházíme ke křtům. Je tam **bronzové umyvadlo**. To reprezentuje tři křty – křest vodou, křest Duchem a křest do Krista.

Proč jste pokřtěni vodou? Protože chcete dojít do cíle. Pokud jste byli pokřtěni vodou z jakéhokoli jiného důvodu, pak jste nebyli pokřtěni vodou. Amen? Když přišli apoštolové, ptali se učedníků, jestli přijali Ducha Svatého. Učedníci říkali: „My ani nevíme, že byl Duch Svatý dán.“ Apoštolové se ptali: „Jak jste tedy pokřtěni? Do čeho jste pokřtěni?“ A oni říkali: „Byli jsme pokřtěni křtem Janovým na odpuštění hříchů.“ A tak jim apoštolové zvěstovali: „Aha, to znamená, že nejste pokřtěni. Takže my vám zjevíme Boží záměr, ukážeme vám, co k němu vede. Uvidíte, že je potřeba mít Ducha Božího, který vás provede dál.“ A všichni, kteří uvěřili, se nechali pokřtít. Amen? Takže pokud jste byli pokřtěni v nějaké církvi do nějaké církve, tak se nechte pokřtít. Nemůžete dojít do cíle, pokud se nenecháte pokřtít. Halelujah.

Křest Duchem. Křest Duchem je další věc, která nás vede do našeho cíle. To znamená, pokud chcete dojít, a nejste pokřtěni Duchem, musíte padnout na svoji tvář a říct: „Bože, potřebuji křest Duchem.“ Nemůžete si říkat, že ho nepotřebujete nebo že možná. Nemůžete si říkat: nejsem si úplně jistý. Ale potřebujete se ujistit, že jste prošli křtem Duchem. Musíte se ujistit, že jste pokřtěni Duchem, že máte dary a že hovoříte jazyky. Je jedno, jaký je váš názor. Záleží jenom na tom, kam chcete dojít. Halelujah.

Další křest je křest do Krista. Pokud nechcete být „vekřtěni“ do Krista, tak všechny ostatní křty jsou zbytečné, nepotřebujete je. Studená voda nemá význam. Je zbytečná. Amen? Duch Boží vás okamžitě povede, abyste byli křtěni do Krista. Co to je, být pokřtěn do Krista? Co vlastně znamená pokřtěn? To je náboženský termín. Studenti řečtiny, ptám se vás, jaké je řecké slovo pro křest. Baptidzó nebo baptidzein znamená ponoření. Plné ponoření. Jako když něco vezmu a ponořím pod vodu, takže nahoře nad hladinou nic nezůstane. Ne jako ledovec, kde je ponořená

většina, ale kousíček je nad. Při křtu je důležité ponořit křtěného člověka úplně pod vodu, až se nad ním zavře hladina a není vidět. Není ho. Amen? Mrtvý. Znamená to, že je potřeba, aby vstoupil do vody a zemřel. Z vody vychází symbolicky nový a je spolu s Kristem vzkříšen. Pokud jsme pokřtěni Duchem, tak tam platí stejné baptidzó. Znamená, že musíme být plně ponořeni do Ducha, kdy ani kousíček není mimo Ducha. Mluvíme o tom, že ani kousek nás z Krista nevyčuhuje.

Amen? Někdy praktikujeme starozákonní princip desátků. Pracujeme, děláme svoje věci a desetinu dáváme Bohu. Někteří říkají, že nemáme dávat jenom deset procent peněz, ale i deset procent času. Takže říkají: Den má 24 hodin, z toho 10 hodin spím, takže mi zbývá 14 hodin, z toho 1,4 hodiny dám Bohu. V neděli mám tři hodiny shromáždění, takže to je za sobotu. Mýlím se? Ale to není ponoření. Bůh chce, abychom byli plně vnořeni do Krista – plně pod hlavou Krista. Takže kolik peněz odevzdáváte Bohu? Všechno. Amen? Amen. Přijdete domů s výplatní páskou a řeknete: „Bože, tady jsou peníze. Teď mi řekni, co mám dělat.“ A Bůh řekne: „Kup si tričko, protože ho potřebuješ, tohle dej tomuhle bratrovi, aby si on koupil tričko, a tohle ulož do banky a já ti řeknu časem svým, co s tím máš dělat.“ Amen? Když jdete za Bohem, tak se musíte ptát: „Bože, chtěl bych si koupit nějakou věc, můžu na to použít své peníze?“ Amen? Je to tak, nebo přeháním? Je to příliš radikální?

Co čas? 24 hodin. 10 hodin odečtu na spánek. Hmm..., obávám se, že nikoliv. ☺ Ne, přijdu a řeknu: „Bože, mám 24 hodin. Co chceš, abych v nich dělal?“ A Bůh řekne: „Půjdeš na 9 hodin do práce.“ Víte, Bůh nám nedal právo nakládat s časem podle svého. Když mi řekne, že půjdu na 9 hodin do práce, tak nesmím jít do práce na 12 ani na 8 hodin. Amen? Řekne: „Půjdeš na 9 hodin do práce, tady budeš 2 hodiny dělat tohle, hodinu tohle, 2 hodiny toto a teď půjdeš spát.“ Když vám Bůh řekne, že máte jít spát, musíte jít spát. Kdo věří tomu, že když vám Bůh řekne, že máte jít spát, a jdete spát, tak že to naplňuje Boží záměr? To je mysl, kterou musíme mít. Víte, pokud tady budeme sedět a třeba do dvou hodin do rána si povídat různé nesmysly a bude nám dobře, tak ráno nebudeme na shromáždění schopni dávat pozor. Takže potřebujeme mít mysl, která řekne: „Bože, dělám všechno, abych naplnil Tvůj záměr.“

Pokud je čas jít spát, pojďme spát. Pokud je čas být vzhůru, budme vzhůru.

Já jsem vás na začátku trochu varoval, ale nevím, jestli dostatečně. Nevím, jestli nám dochází, že jsme ztratili svůj život. Pokud ano, tak nám to dochází správně. Halelujah.

Křest do Krista znamená, že jsme účastni Božího jednání a jsme součástí Božího lidu. Můžete dojít do cíle, do svatyně svatých, a nebýt součástí Božího lidu? Ne. Nemůžete dojít, pokud nejste součástí Božího lidu. Halelujah. Můžete dojít do cíle, do svatyně svatých, a být součástí jiného lidu? Ne. Protože když budete součástí jiného lidu, tak vás ten jiný lid dovede jinam.

Víte, my si někdy myslíme, že se to dá ošidit. Myslíme si, že toho můžeme být jakoby účastni, a přitom nebýt součástí Božího lidu. Neúčastnit se Božích věcí. „Víte, já mám teďka nějakou záležitost, já nemůžu. Koupil jsem si teď nové voly, koupil jsem si nové pole, teď jsem se oženil...“⁵ Bůh říká, že se nám může stát, že pokud nebudeme součástí Božího lidu, ať chceme, nebo nechceme, ať si o tom myslíme, co chceme, tak nedojdeme do cíle. Amen? Amen. Pokud chcete ještě nadále dojít do cíle, ujistěte se, že jste ve správném Božím lidu, a udělejte všechno pro to, abyste byli součástí správného Božího slova, správného Božího lidu. Odložte své voly, svoje pole, svoje manželství. Pokud vás vaše manželství, váš majetek, vaše práce zdržuje nebo zbavuje toho, abyste byli součástí Božího díla, tak potřebujete volat k Bohu, aby pro vás našel řešení. Halelujah. Amen? Amen.

Pojďme dál. Už jsme prošli celým vnějším nádvořím a Bůh teď říká, abychom s Ním byli jedno. Svícen. Nechci říkat svícen, říkejme tomu stojan na lampy, to je blíž originálu.

---

⁵ Luk 14:16-20 – „On pak řekl jemu: Člověk nějaký učinil večeři velikou, a pozval mnohých. I poslal služebníka svého v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Podťe, nebo již připraveno jest všecko. I počali se všickni jednomyslně vymlouvatí. První řekl jemu: Ves jsem koupil, i musím vyjítí a shlédnouti ji; prosím tebe, vymluv mne. A druhý řekl: Patero spřežení volů koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne. A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijítí.“

Stojan na lampy. Je to takový držák nebo-li stojan na lampičky. Je složen z šesti ramen, sedmým je prostření stojan. Amen? Číslo 6 reprezentuje člověka, číslo 1 reprezentuje Boha, a dohromady to dělá 7. Což znamená, že člověk ve spolupráci s Bohem produkuje světlo. Halelujah. Kam to máte postavit? Pod postel? Ne. Na stůl, aby to bylo vidět. Takže pokud chcete dojít do cíle ve svatyni svatých, je potřeba, abyste spolu, v jednotě s Bohem, produkovali světlo. A aby to světlo bylo vidět. Světlo je tu proto, aby svítilo. Bůh každého z nás provádí a každý z nás musí projít stavem nebo místem, na kterém proto, že je s Bohem, vydává světlo, které je vidět.

Víte, to je slovo, které mluví proti teologii „laiků a kleriků“. Které mluví proti duchovenstvu a obyčejným lidem. Není to tak, že by byli lidé, kteří jsou v církvi vyvoleni, aby spolupracovali s Bohem a vydávali světlo. Jenom někteří. Amen? Ale každý z vás, který tady zvedl ruku, musí projít tímhle místem. Není cesta okolo. Amen? Takže pokud vidíte, že jste neprošli místem, kde byste spolupracovali s Kristem a vydávali světlo, a to světlo bylo vidět, tak potřebujete činit pokání a přijít před Boha. Amen? Potřebujete přijít před Boha a říct: „Bože, já nemůžu obejít tenhle nábytek, já ho musím naplnit.“ Neříkejte si: Já mám jiný charakter. Nejsem ten, který je vidět. Protože Bůh se na to dívá jinak. Neznamená to, že byste nutně měli být na náměstí a přivádět davy. Ale je nutné, abyste z Božího pohledu byli vidět a vydávali světlo tím, že spolupracujete s Bohem. A pokud nevíte, jak k tomu dojít, tak tohle je cesta. Matouš 5. kapitola, od verše 14: *„Vy jste světlo světa. Nemůžet' město na hoře ležící skryto býti. Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všichni, kteříž jsou v domě. Tak svět' světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“*

Všechno, co o sobě říká Ježíš, najdete jako požadavek na nás. Možná bychom si to někdy mohli vzít za domácí úkol a zkusit si ty výroky najít. Ježíš říká: *„Já jsem světlo světa.“*⁶ A jinde říká: *„Vy jste*

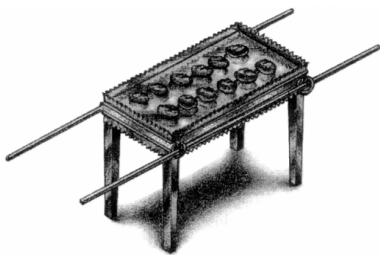
⁶ Jan 8:12 – „Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude míti světlo života.“

*světlo světa.*⁷ Takže každý by měl být schopen být tím, jak jsme říkali, stojanem na lampy. A naše dobré skutky by měly zářit a vydávat svědectví o tom, že náš Otec je dobrý. Pozor na jednu věc. To světlo je vydáváno ze spolupráce nás a Boha. 6 + 1. Bůh nás nežadá, abychom dělali skutky. Ale čeká, že budeme spolupracovat s Ním, aby byly vidět skutky, které oslaví Otce. Halelujah.

A víte, že se píše, že nemůžeme zůstat dětmi? Že každý má být starší.⁸ Každý má dojít do té „míry“ staršího. Každý je k tomu povolán. A píše se o starších, že mají mít dobrou pověst i vně. Amen? To znamená, že by o nás mělo být vydáno svědectví, že naše světlo je známé. Možná nás budou pronásledovat pro naši spravedlnost a svatost, ale měli bychom spolu s Ježíšem vyznat, že přichází svět a nic na nás nemá. Nemůže proti nám vytáhnout žádný záznam. Pokud jsme chodili ve světě nebo už jako křesťané, ale mimo Krista, Bůh je schopen věci smazat, zapomenout a odpustit. Ale je nezbytně nutné, abychom začali chodit tak, aby svět proti nám nic neměl. Ve škole, v práci, doma, před rodiči, před dětmi, před přáteli.

Pojďme dál, ještě nejsme u konce. Další zkušeností, kterou musíte projít, pokud chcete dojít do svatyně svatých, je stůl s předloženými chleby.

Stůl s předloženými chleby mluví o sycení se. Na několika rovinách. Mluví o tom, že se máme sytit z Krista na několika rovinách. Mluví o Božím slově – o Bibli, mluví o Božím slově, které přichází od bratrů, mluví o Božím slově, které přichází od Krista samého. Halelujah. To znamená, že pokud chceme dojít, tak nemůžeme minout žádnou z těchto tří věcí. Nemůžeme odložit svoji Bibli na polici. A pokud se nám nedostává času, abychom mohli najít hodiny a hodiny na čtení Písma, tak musíme prosit Boha, aby nám ukázal jinou cestu. Třeba budeme poslouchat kazety v autě nebo doma nebo jinde. Potřebujeme se sytit

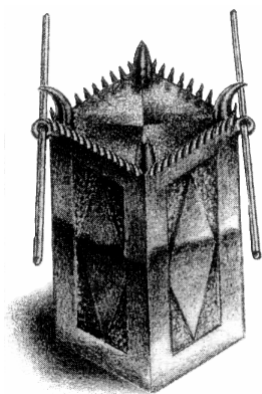
⁷ Mat 5:14 – „Vy jste světlo světa. Nemůžeš město na hoře ležící skryto býti.“

⁸ Ef 4:13, 14a – „Až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova. Abychom již více nebyli děti...“ (viz také 4Moj 11:25-30)

Božím slovem. V Římanům 10:13 se píše: „*Každý zajisté, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude. Ale kterak budou vzývati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele?*“ Halelujah. 17. verš: „*Tedy víra z slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží.*“ Nemůžeme být spaseni, když nebudeme vzývat jméno Boží. A nemůžeme vzývat Jeho jméno, pokud nevěříme. Ale nemůžeme věřit, pokud jsme neslyšeli. Amen? Víme, že víra přichází ze slyšení a slyšení skrze Boží slovo. Je potřeba se obmýt, obmýt si svoji mysl Božím slovem.

Takže to je jedna z věcí, kterou nám Bůh klade do cesty, kterou musíme projít. Kde si musíme sednout a sytit se. Máme služebnosti, které obětují veliký kus života, aby nám přeložili a předložili Boží slovo. Chtěl bych poděkovat bratru Georgovi za jeho video-slужbu, chtěl bych poděkovat sestře Mileně za práci na vydávání časopisů a dalším jim podobným. Stoprocentně Vítovi za nahrávání a kopírování. Za to, že obětují svůj čas, abychom mohli číst, poslouchat či vidět v televizi. A to, co s tím Slovem uděláme, ovlivňuje to, kam se dostaneme. Věříte tomu? Takže je potřeba, abychom zastrčili kazetu do kazeťáku, abychom vzali svoji brožurku do tramvaje, pokud nelze jinak, tak na toaletu. Amen? Využijte každé chvíle, abyste se sytili Božím slovem. Halelujah.

Další věc, o čem mluví lámání chleba, je vydávání se jeden druhému. Tak jako Kristus pro nás rozlomil své tělo, tak i my máme pokládat svá těla pro druhé. Nemůžete dojít do svatyně svatých, pokud neprojdete tím, že položíte svoje tělo za bratry. A pokud zakopnete o ducha lhostejnosti a nezájmu, o ducha soběstřednosti nebo sobectví nebo o ducha izolace, tak si nemůžete říct: takový jsem já. Pokud chcete dojít. Halelujah. To je další věc, kterou potřebujeme projít na naší cestě. Ještě nejsem v cíli. Čeká nás zlatý oltář.

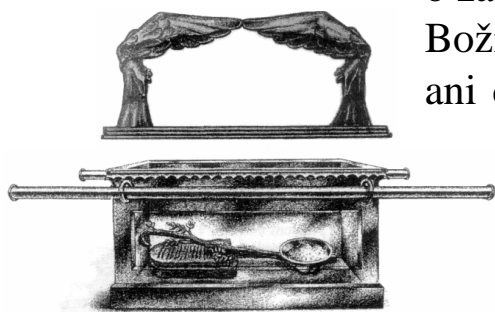
Zlatý oltář mluví o tom, že je potřeba obětovat naše duše. Po všem, co jsme prošli, se konečně ukáže, jak vážně jsme to brali. Víte, věci až k zlatému oltáři se dají hodně předstírat. Pokud vezmete falešný oheň, tak

ho můžete pronést celým stánkem až ke zlatému oltáři.⁹ Amen? A na zlatém oltáři se ukáže. Zlatý oltář prověří vaši cestu. Zlatý oltář potvrdí pravost chůze. Amen? Protože obětujete duše. A píše se: „*Po ovoci je poznáte.*“¹⁰

Pokud se obrátím, pokud se nechám ponořit do vody, pokud občas přinesu nějakou vizi nebo budu mluvit nějakými jazyky, chodím na shromáždění, v tašce mám Bibli, mám doma pět cédéček kázání a když potřebujete pomoc, tak vám občas pomůžu, ale moje duše není proměňována, mám v sobě zlobu, moje mysl, moje touhy, moje city, moje vůle se nestávají Božími city, Boží vůlí, Božími záměry a Boží myslí, tak není možná cesta do svatyně svatých. Celé to vybuchne a obrátí se proti nám. Nemysleme si, že když se „tam“ dostaneme, že to je všechno. Protože pokud se dostaneme na svatbu a nemáme správné oblečení, tak budeme vyhozeni.¹¹ Amen? Tak jako Nádab a Abiu přišli s cizím ohněm. Zapálili oheň, prošli, zapálili lampy na stojanu, vyměnili chléb a říkali si: „Super, funguje to, není problém.“ Až přišli ke zlatému oltáři a najednou to proti nim všechno vybuchlo. Tady obětujeme naše duše a potom procházíme do svatyně svatých.

Ve svatyni svatých mluvíme o tom, že nás Bůh přikrývá. Mluvíme

o žalmu 91, protože jsme se naučili vstoupit do Božího přikrytí. Víte, co Bůh říká? Neuhýbej se ani doleva, ani doprava. Jdi přímo po cestě. Víte proč? Protože další verš říká: Po mé levici jich zahynulo tisíc a po mé pravici deset tisíc. Amen? Proto vám Bůh říká: neuhýbej se ani nalevo, ani napravo. Amen? Protože

⁹ 3 Moj 10:1-2 – „Synové pak Aronovi Nádab a Abiu, vzavše jeden každý kadidlnici svou, dali do nich oheň a položili na něj kadidlo, a obětovali před Hospodinem oheň cizí, čehož jim byl nepřikázal. Protož sstoupiv oheň Hospodina, spálil je; a zemřeli tu před Hospodinem.“

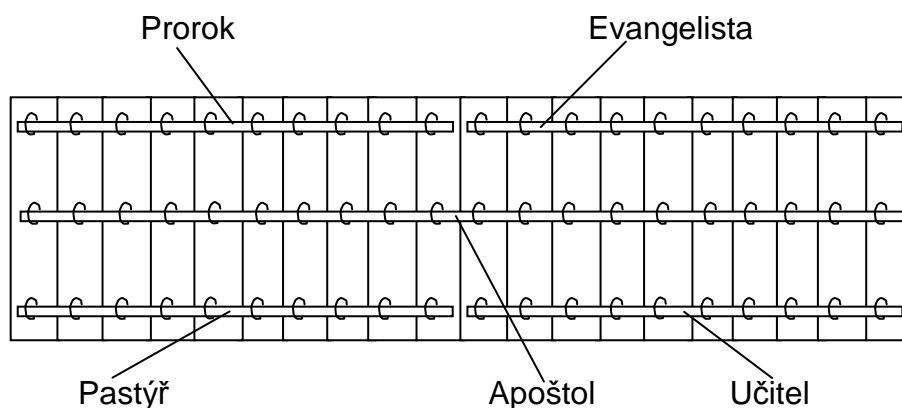
¹⁰ Mat 7:16, 20 – „Po ovocích jejich poznáte je. Zdaliž sbírají z trní hrozny, aneb z bodlácí fíky? A tak tedy po ovocích jejich poznáte je.“

¹¹ Mat 22:11-14 – „Tehdy všed král, aby pohleděl na hodovníky, ušel tam člověka neoděného rouchem svadebním. I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněmněl. Tedy řekl král služebníkům: Svížíce nohy jeho i ruce, vezměte ho, a uvrztež jej do temností těch zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů.“

je tisíc po levici a deset tisíc po pravici, kteří uhnuli a zahynuli. Halelujah.

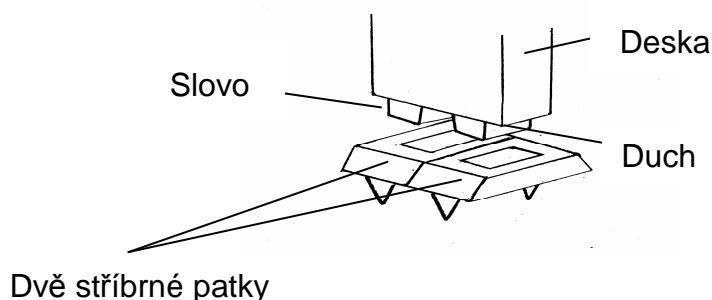
Je potřeba, abychom se naučili chodit s Bohem tak, aby nás mohl ukryt do své skrýše. Píše se: „*Ten, kdo v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.*“ Amen? To je přikrytí dvou cherubínů ve svatyni svatých. A potom se potkáváme se sedmým nábytkem, kdy přichází šekína sláva, kde člověk není a setkává se se samým Bohem.

Víme, že celý stánek měří po obvodu 300 loket. 300 loket nám od počátku naznačuje, jaký je Boží záměr. Je to Gedeonova armáda, která se zmenšovala, zmenšovala a zmenšovala. A stejně tak celé lidstvo se s každou zkušeností zmenšuje. Většina lidstva je mimo spasení, většina křesťanstva je mimo svatyni a většina těch, kteří prošli do svatyně, je mimo svatyni svatých. Protože je mnoho míst, kde se lidé utábořili a řekli: „Dál nejdu.“ A tak naše rozhodnutí dojít do konce určuje, kterými věcmi musíme projít. Já doufám, že rozumíme, proč kážeme o stánku. Proč tady kážeme o všech těch jednotlivých věcech.

Svatyně se skládá z dřevěných desek, které jsou pokryty zlatem. Dřevěné desky mluví o tělesnosti, o člověku, o lidskosti. Zlato mluví o božskosti. Pokud jsme vekřtění do Krista, vstupujeme do svatyně, a v těle Kristově lidskost nemá co dělat. Jedna deska je široká 1,5 lokte. V těle Kristově je jedna deska široká loket a půl. Jaký význam v Písmu má jeden a půl? Žádný. Když dám dvě desky k sobě, je to trojka. Jaký význam má číslo tři? Plnost. Plnost Boží. Takže žádná z desek sama

o sobě nemá význam. Pokud si někdo myslí, že se musí starat jenom o sebe, aby sám doběhl, tak to není možné.

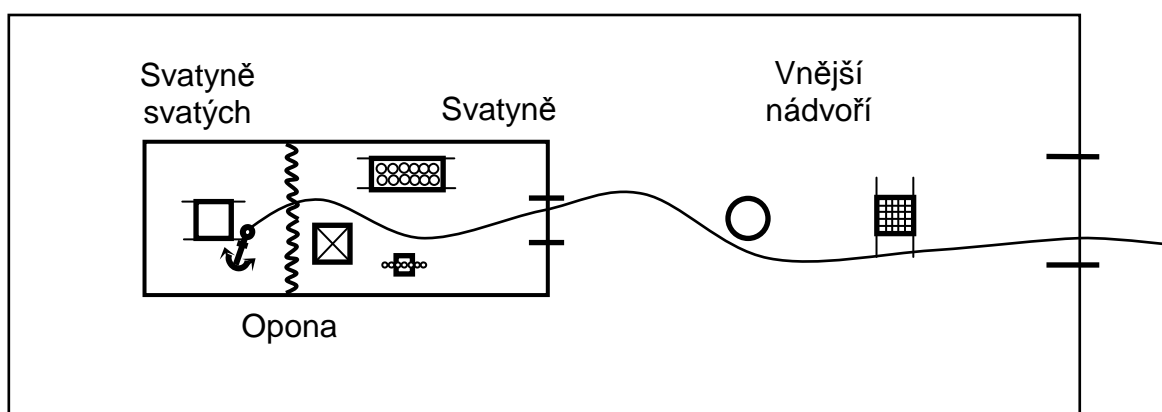
Každá deska musí být zakotvená ve stříbrné patce. Stříbro znamená vykoupení. Je potřeba, abychom byli zakořeněni, zapuštěni do vykoupení. Oběma nohama. Dvě nohy mluví o dvou svědcích. Jeden svědek je Slovo a druhý svědek je Duch. Aby se desky nekývaly, jsou drženy pěti tyčemi. Pět tyčí mluví o pětinasobné služebnosti – apoštol, prorok, evangelista, pastýř a učitel. Tyče jsou zlaté, což znamená, že pětinasobná služebnost musí mít Boží charakter. Každá deska má zlatý kruh. Zlaté kruhy vlastně drží tyče a tyče drží desky.

To znamená, že jsme to my, kdo přijímá pětinasobnou služebnost, a pětinasobná služebnost nás drží, abychom stáli v řadě. Pokud chceme dojít, pokud chceme dojít do cíle, Bůh nám dal návod. Tohle je jediný způsob, jediný řád těla Kristova, církve. Pokud držíte jinou služebnost než Boží, tak to není Boží řád. Pokud máte jiný řád v těle Kristově než Boží řád, nejste ve svatyni svatých. Amen? Pokud nedržíme apoštoly, proroky, učitele, evangelisty a pastýře, pokud máme jiné evangelium, pokud si vymýšlíme vlastní učení, tak někde bloudíme po vnějším nádvoří. Amen? Halelujah.

Tohle je ta cesta. Nezabývali jsme se jednotlivými nábytky do detailu. Chci však ještě říct několik věcí. Chtěl bych přečíst z 6. kapitoly Židům 18. a 19. verš. Verš 18: „*Abychom skrze ty dvě věci nepohnuté, (v nichž nemožné jest, aby Bůh klamal,) měli přepevné potěšení, my, kteříž jsme se utekli k obdržení předložené naděje.*“ Co je naše naděje? Nebo co je naděje? Je něco, co v tuhle chvíli nemáme, a nadějeme se, že to obdr-

žíme. Amen? A proto, co je víra? „Víra je nadějných věcí podstata.“¹² Amen? Pokud máme naději a v něco doufáme, tak je to skrze víru, která je podstatou naděje. Skrze víru se přidržíme těch věcí, kterých se nadějeme. Slyšíme Slovo, a to je naše naděje. Skrze víru se toho Slova přidržíme, aby se stalo skutkem.

V 19. verši se píše, že naději máme jako „kotvu duše, i bezpečnou, i pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu“. Amen? Naše naděje je kotva. Kotva, která je hozena do svatyně svatých za oponu. Kotva, ta naše naděje, je zakotvena ve svatyni svatých. A my se skrze víru přidržíme lana, a ať se s námi děje cokoliv, ať je jakákoli bouře, ať se nám v tu chvíli zdá, že jsme na tom lépe nebo hůře, tak pokaždé máme svoji naději, která je pevně zakotvená ve svatyni svatých za oponou. Víte, když je loď zakotvená, tak se může pohybovat pár metrů doleva nebo doprava, ale nic ji neodvede daleko od toho místa, kde se drží. A tak to je naše naděje.

Amen? A co se stane, když máme naději, ale nemáme víru? Neboli když je kázáno Slovo, ale my k němu nepřiložíme víru. Co se stane?

Židům 4:1: „Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení do vjití do odpočinutí jeho, neopozdil se někdo z vás. Nebo i nám zvěstováno jest, jako i oněmno, ale neprospěla jim řeč slyšená, nepřipojená k víře těch, kteříž slyšeli.“ Slyšené slovo jim neprospělo. Bylo jim k ničemu. Žádný prospěch. Nikam nedošli, nevstoupili do odpočinutí. Přestože vyšli z Egypta, přestože slyšeli stejné slovo, prošli stejným mořem, byli

¹² Žid 11:1 – „Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných.“

pokřtěni do Mojžíše, i přes slovo naděje, které jim bylo zvěstováno, tak pro svou nevěru nevstoupili. Pamatujete si příběh Jozue a Káleba?

Je to víra, která se přidrží naší naděje a provede nás, abychom mohli projít. Bůh, Ježíš, když zemřel na kříži, udělal jednu věc. Roztrhla se opona. Co to znamená? Znamená to, že v tu chvíli bylo vidět až do svatyně svatých. Znamená to, že kdekoli se nacházíte, tak vidíte na cíl. Vidíte archu ve svatyni svatých. Cíl už nám není neznámý, viděli jsme Krista vzkříšeného, viděli jsme království Boží na zemi. Cíl nám byl otevřen a můžeme ho vidět. A je důležité, abyste stejně jako „Gedeonovci“ pili vodu a dívali se kolem sebe.

Víte, někdy když jedu rychle autem po dálnici, dívám se a oči nespustím ze silnice. Když třeba potřebuji přendat kazetu nebo pustit topení, tak se dívám na cestu a dělám to po paměti. To znamená, že když jdete svojí cestou, pokud jste v práci, ve škole, kopete na zahradě, tak potřebujete kopat, ale nespouštět oči ze svatyně svatých, z toho záměru, z toho cíle. Rozumíte, že mluvím duchovně. Tento pohled si neustále udržujeme.

Napíšu vám ještě do tabulky několik dalších věcí, abyste měli přehled. Jsou to různé biblické obrazy hovořící o tomtéž, tj. o cestě a o dojití do plnosti.

CÍL:	CESTA NEBOLI KROKY, KTERÉ VEDOU K CÍLI: (Vždy je však třeba mít na mysli cíl)	
SVATYNĚ SVATÝCH Žd 6:18-20	CESTA STÁNKEM	2Moj 26:33 Mat 27:51 2Moj 29:42-45 Žd 9:1-6
SYNOVÉ BOŽÍ Řím 8:14	NAROZENÍ	Jan 3:3-6 1Jan 5:4 1Pt 1:22-23
	RŮST	Ef 4:15 Ef 2:21 Gal 3:23-26

		Žd 6:1-2 1Pt 2:2 Kol 1:10
	JÍDLO	Mat 4:4 1Pt 2:2 Jan 6:51-58 Iz 7:15 Iz 55:1-2
TĚLO KRISTOVO Ef 4:11-13	ÚDY	1Kor 12:14-18 Řím 12:5
	PODDÁNÍ SE HLAVĚ	Ef 4:5 Ef 1:22 Jak 4:7 Kol 1:18 Kol 2:8-19
	LÁSKA	1Kor 13:4-8 Jan 15:12 Luk 10:27 1Jan 4:20
	JEDNOTA DUCHA	Ef 4:3 Fil 2:2
	ODPUŠTĚNÍ	Kol 3:13 Mat 18:21-22 Ef 4:2 Mat 6:15
OVOCE Jan 15:5-6 Řím 7:4-5	VINNÝ KMEN	Jan 15:1
	ZŮSTÁVÁNÍ	Jan 15:7 Jan 15:9-10
	PROČIŠŤOVÁNÍ	Jan 15:2
LID SVATÝ 1Pt 2:9-10 Iz 62:12	POSVĚCENÍ	2Kor 7:1 1Tes 4:7

NEVĚSTA Iz 62:5	OZDOBENÍ SE	Zj 21:9-12 1Pt 5:5
MOUDRÉ PANNY Mat 25:1-4	NABYTÍ OLEJE	Mat 25:1-12

Pochopitelně, to co jsme tady říkali, se nachází v Knihách Mojžíšových. Pokud bychom použili jiný obraz... Řekněte mi, jaký je další obraz, který hovoří o tom samém jako stánek. Boží synové? Ano, je to jiný obraz toho samého. Synové Boží jsou ve svatyni svatých. Dospělí třicetiletí synové Boží. Amen? Kdo je u měděného oltáře? Miminko. Tady se narodilo miminko. A dále? Chlapeček, dítě, mladík. A přichází do svatyně svatých, a je to Boží syn. Amen? Takže nemůžeme zůstat dětmi „teknion“, ale musíme se stát Božími syny „huios“. Na nádvoří jsou děti. A jaké jsou kroky? Co dělají děti, aby se staly syny? Musí růst. Co dělají naše děti? Jedí. Krmí se správnou stravou, aby se z dětí stali synové. A do té doby jsou drženi pod zákonem. Děti jsou vychovávány. Amen? Takže děti jsou vychovávány k tomu, aby došly do synovství.

Víte, jsme zmatení, že nám, křesťanům, je dána spousta zaslíbení a spousta pravomocí, a lidé říkají: „Je to už teď? Bylo nám to dáno, nebo nám to bude dáno?“ Bylo nám to dáno a všechno máme. Už se to stalo. Ale ve 4. kapitole Galatským, v 1. až 7. verši se píše: *„Pravímť pak, že pokudž dědic maličký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa pánem všeho. Ale pod ochráncemi a správceji jest až do času uložného od otce. Tak i my když jsme byli maličcí, pod živly světa byli jsme v službu podrobeni. Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod zákonem. Aby ty, kteříž pod zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali. A že jste synové, poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: Abba, Otče. A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tak i dědic Boží skrze Krista.“*

Na počátku jsme jako miminka zdědili dědictví. Zdědili jsme všechno, veškerou moc. Ale nic nám to není platné, nelišíme se od služebníků až do času uložného od otce, kdy se stáváme syny a začínáme s tím dědictvím nakládat. Amen?

Jaký je další obraz, který hovoří o tom samém? Kristus. Halelujah. Kristus hovoří stejnou řečí. Když se v Bibli říká „v Kristu“, tak to znamená ve svatyni svatých. Zde je Kristus. A cíl je, abychom všichni byli „v Kristu“. Kdybyste chtěli vidět, jak vypadá cíl, tak si přečtěte 1. kapitolu Zjevení. A kdybyste si mysleli, že mluví jenom o Ježíši, tak si všimněte, že má hlas jako vod mnohých. Amen? Hlava i Tělo dohromady je Kristus.

Jak se tedy dostanu do Krista? Do Krista se dostanu tím způsobem, že jsem součástí těla Kristova. Když jsem spojený skrze klouby se svými bratry. Pojďme se podívat do Efezským 4:11: *„A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele.“* Už jsme tady o tom jednou mluvili. A proč to všechno? *„Pro spořádání svatých k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova. Až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.“* Halelujah. To je způsob, jak se seběhnout do Krista. Do plné míry.

Vidíte, že jednotlivé obrazy se navzájem prolínají a jeden doplňuje druhý. A jeden vykládá druhý. Amen? Pojďme se podívat ještě na několik obrazů.

Další obraz je třeba nevěsta. Jakým způsobem se stanete nevěstou? Co říká Písmo? K čemu nám je povídání o nějakých moudrých a bláznivých pannách? Proč se nevěsta připravila? Proč mluvíme o tom, že nevěsta je panna? Amen? Je potřeba, abychom byli „panny“. Abychom nesmilnili. A to nejen v těle, ale abychom neměli úzké obecnství s nikým jiným než s naším Bohem. Amen? Je potřeba, abychom byli oblečeni v bílé roucho. Ve spravedlnost, čistotu. Je potřeba, abychom byli bez poskvrny a vrásky – to znamená, aby nás Bůh pročistil, očistil od jakékoliv převrácenosti. Znamená to, že máme být dokonalí, jako On je dokonalý. Amen? A máme mít, ještě jsem něco zapomněl, olej ve svých duších. Nejen ve svém duchu, ale v naší duši. Nejen v lampičce, ale i v nádobce. Přemýšlejte, co znamenají šaty, olej, panna.

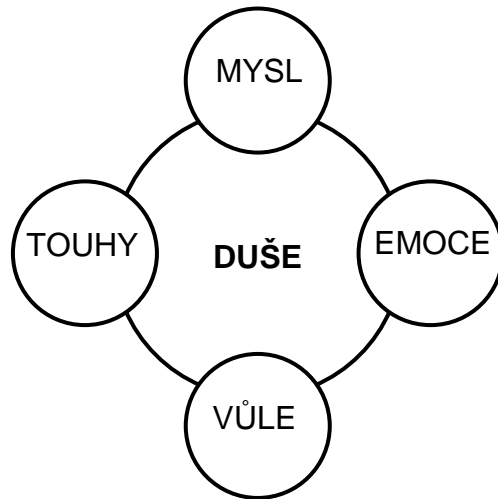
Všechno to kážeme pro jeden jediný cíl, pro jeden jediný záměr. Máme být strom, který nese ovoce. Amen? Ovoce, to je jeden cíl. Já jsem vinný kmen a můj otec je vinař. V Janovi v 15. kapitole se píše, že Bůh

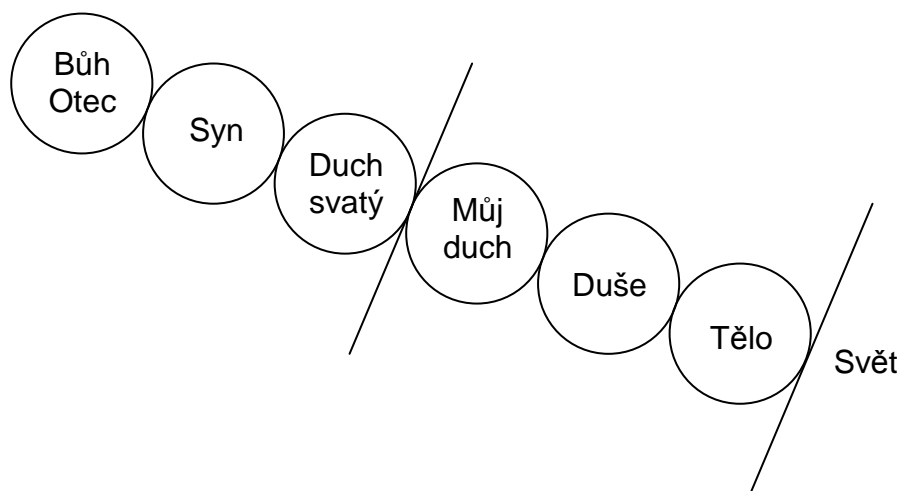
očekává, že na nás poroste ovoce. Kdo chce, aby na něm rostlo ovoce? Amen? Tak já vám řeknu, jak se k tomu dostat. Máte-li pocit, že se opakuji, tak to je můj záměr.

Bůh říká, že máme zůstat v Něm. Jan 15. kapitola, verše 1 až 3: *„Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest. Každou ratolest, kteráž ve mně nese ovoce, odřezuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla. Již vy čistí jste pro řeč, kterou jsem mluvil vám.“* Halelujah. To znamená, že Ježíš je kmen, my jsme ratolesti a Otec je vinař. Nemůžeme nést ovoce jinak než v Kristu. Záměr je, abychom nesli ovoce. Takže co se stane, pokud neseleme ovoce? Přejde vinař a řekne: „Nevadí, alespoň máš listí.“ Amen? Ne? To je moc tvrdé evangelium. Nezměníme to trošičku? Znamená to, že když spasený křesťan nese ovoce, tak se o něm říká, že bude vyťat a hozen do ohně? Hmmmm? Pojdme se tedy podívat, když chceme nést ovoce, do verše 4: *„Zůstaňtež ve mně, a já v vás.“* Takže pokud chcete nést ovoce, zůstaňte v Kristu. *„Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně.“* Pokud si myslíte, že můžete jít mimo Krista a mít pokoj, lásku, trpělivost, svatost, být dobrý, hodný, tak Písmo říká, že to není možné. Lidé si myslí, že k tomu, aby byli dobří, nepotřebují Krista. Ale Bible říká, že to není možné. A kdybychom četli v Janovi dál, tak se píše, že máme nést ovoce. A jenom tím, že jsme napojeni na Krista, neseleme ovoce. Přejde vinař, podívá se a pokud neseš ovoce, uřízne tě. Ale na druhou stranu, pokud neseš ovoce, tak přijde a čistí. Čistí, abys nesl hojnější ovoce. Amen? Když nesete ovoce, tak se Bůh postará, abyste nesli ovoce více. A když nesete ještě více ovoce, tak Bůh přichází a čistí, aby vaše ovoce zůstávalo. Máte na shromáždění lásku, máte na shromáždění hojnější lásku, ale vrchol je, aby vaše láska zůstávala. Amen? Halelujah. Zůstávání a pročištění.

Jako další nakreslím duši. Duši naplněnou Duchem Svatým. Proměněnou duši. A co k ní vede? Připomínám vám známé obrázky.

Duch Boží přichází a skrze našeho ducha osvěcuje naši duši, až ji promění do obrazu Božího. A opět si můžeme povídat o oleji v našich duších. Amen? Halelujah.

To je záměr, který jsem vám chtěl předložit. Není žádný jiný záměr. Co tady během těch let kážeme a děláme, proč máme chvály, proč máme volání k oltáři, pokání, proroctví, proroky, učení, stánek..., to všechno pomine. Zůstává nám jen ten záměr, ten cíl. V Korintským se píše, že všechny dary, všechno poznání pomine, naděje pomine a zůstává nám láska.¹³ Halelujah.

¹³ 1Kor 13:8 – „Láska nikdy nevypadá, ješto buď že proroctví jsou, ta přestanou, buď jazykové, ti utichnou, buď učení, to v nic přijde.“

Poslední věc, kterou bych chtěl doplnit, je časový rámeček. Bůh má totiž svůj záměr od počátku. A celých 6000 let pracuje na svém záměru. Všechno, co udělal, podřídil tomuto záměru. Amen? A pokud Bůh pracoval 6000 let, tak není nic, co by Mu mohlo tenhle záměr vytrhnout z ruky. Všechny „kroky“, o kterých jsme doposavad hovořili, můžeme napsat jako jedno veliké číslo – 6000 let. Amen? Cíl je konec stvoření. Sedmatisícový rok, kdy se celý Boží záměr, celá stavba, základy a okna a střecha a zahrada, spojují a stává se z nich dům, který je k užitku. Celá práce satana vrcholí ve stejné době, protože sedmý den Bůh dokonil své stvoření a odpočinul. (1Moj 1:24-2:2) Poslední věc, kterou dokonil, byl člověk a šelma. Stejně tak jako nepravost kulminuje v čase, kulminuje i zrození Božích synů a celé to spěje k vrcholu. Zeptejte se venku. Celé stvoření lká a čeká zrození Božích synů.¹⁴ Amen? Kdy celý Boží záměr dostoupí vrcholu a Boží synové vymýtí nepravost z člověka. Nejdřív ze sebe a potom ji vytlačí z lidstva. A satan bude svržen z povětří. To je ta zvěst, protože věříme, že se nacházíme na konci věku. Že jsme teď na konci věku. Že z pohledu 6000 let, z pohledu času, je to právě nyní, kdy se celý Boží záměr naplní a „zacvakne“. A my jsme před vstupem do svatyně svatých, protože toho všeho chceme být účastní. Směřujeme za oponu. Je-li svatyně svatých neboli Kristus náš cíl, cesta je daná. Bůh vám požehnej.

---

¹⁴ Řím 8:22-23 – „Nebo víme, že všechno stvoření spolu lká, a spolu ku porodu pracuje až posavad. A netoliko ono, ale i my, prvotiny Ducha mající, i myt' sami v sobě lkáme, zvolení synů očekávající, a tak vykoupení těla svého.“